

PASIDUCH

Biuletyn Duszpasterstwa Harcerki i Harcerzy
Opole — Kluczbork • czerwiec '95

ŚWIATŁO POKOJU I POJEDNANIA

W Arcybiskupstwie Kolońskim znajduje się Maryjne miejsce pielgrzymkowe ALTENBERG, będące od przeszło 70-u lat jednym z centr katolickiej pracy młodzieży w Niemczech. Od roku 1950 działa tu inicjatywa młodzieżowa tzw. akcja "ALTENBERGER LICHT".

W dniu 1-go maja zostało przed Obrazem Matki Bożej z Altenbergu-przy udziale 5-u tysięcy młodzieży-rozpalone Światło Pokoju i Pojednania. Ta rzesza młodych ludzi podczas uroczystego nabożeństwa w Katedrze Altenbergu przejmuje to światło i znosi je do swoich parafii. Światło to, niejednokrotnie wprowadza się podczas Mszy św. nabożeństw majowych, znosi się do domów starców, domów opieki, szpitali itp. miejsc.

Światło ALTENBERGU zostało powołane do życia po II wojnie światowej w charakterze znaku, oznaczającego przezwyciężenie wrogości oraz zatarcia granic. Granice na wschód były wiele lat zamknięte. Dzięki Bogu mogą podać sobie ręce ludzie ze wschodu i zachodu. Przed dwoma laty rozesłano Światło Pokoju podczas zimowego spotkania młodych na Litwie i stamtąd poniesiono je do Altenbergu. W ubiegłym roku sztafeta piesza i rowerowa z KATHOLIKENTAGU w Dreźnie, zniosła Światło Pokoju i Pojednania w różne miejsca tego regionu. W tym roku Światło Pokoju i Pojednania przywędruje do Polski, a miejscem docelowym będzie Cella Śmierci św. Maksymiliana Kolbego w Oświęcimiu.

ŚWIATŁO POKOJU I POJEDNANIA, przywiezione zostanie przez rowerzystów z granic naszej diecezji do Katedry Opolskiej 22.6.1995 r tj. czwartek o godz. 18³⁰.

O tej godzinie rozpocznie się Msza św. celebrowana przez ks. bpa Alfonsa Nossola, a po Eucharystii odbędzie się koncert Pojednania i Pokoju. Następnie Światło zostanie roznieśione przez grupy młodzieży w różne miejsca naszego miasta i diecezji.

Serdecznie zapraszam !!!

Harcerki i harcerzy, instruktorki i instruktorów oraz starszyznę harcerską na tę Uroczystość Pojednania i Pokoju.

Diecezjalny Duszpasterz H i Hy
phm. ks. Adam Łeszczczyński HR

archiwum
harcerskie.pl

FORMACJA UCZNIÓW

Uczeń

W Nowym Testamencie 262 razy pojawia się słowo μαθητης oznaczające tyle, co uczeń. Inaczej mówiąc, mamy 262 miejsca ewangeliczne, które określają istotę ucznia: jest nim ten, kto stara się być jak jego mistrz, przyjmuje jego kryteria wartości, sposoby działania oraz misję.

A. CHARAKTERYSTYKA UCZNI

- nie jest ponad Mistrza (Mt 10,24)
- otrzymuje wskazania od Mistrza (Mt 11,1)
- jest łowcą ludzi (Mt 4,19)
- jest cichy i pokornego serca (Mt 11,29)
- jest ubogi w duchu (Mt 5,1-3)
- jest prześladowany (Mt 5,11)

B
Y
Ć

- bierze krzyż i idzie za Jezusem (Łk 14,27)
- przedkłada Jezusa ponad swoją rodzinę (Łk 14,27)
- wyzbywa się swoich dóbr (Łk 14,33)
- czyni to co Jezus przykazuje (Mt 21,6)
- stoi u stóp krzyża i przyjmuje Maryję jako swoją Matkę (J 19,25-27)

D
Z
I
A
Ł
A
Ć

B. APOSTOŁ

Tych, którzy byli już uczniami Jezusa przemienił w apostołów. Jedynym nieodzownym warunkiem było zaliczenie pewnej kwestii: aby już byli uczniami. Nie prosił ich o tytuły akademickie, ani o zaświadczenia o moralności.

Aby być apostołem (posłanym), trzeba być najpierw uczniem (wezwanym)

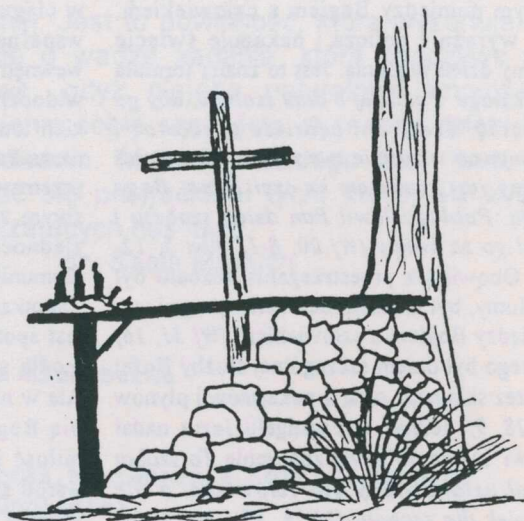
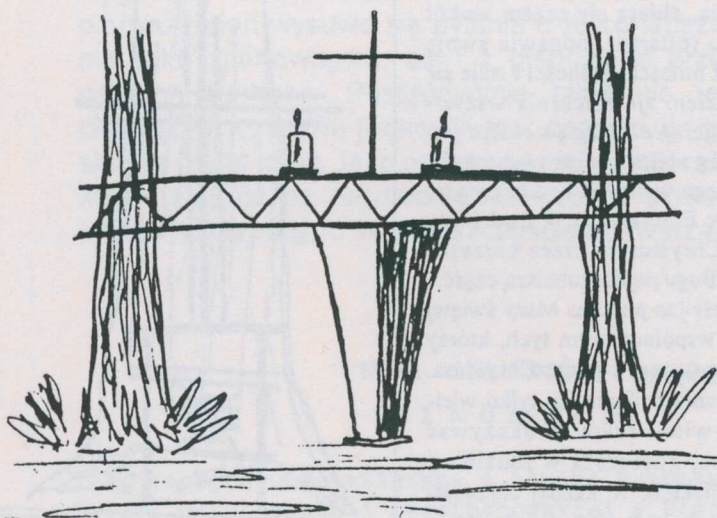
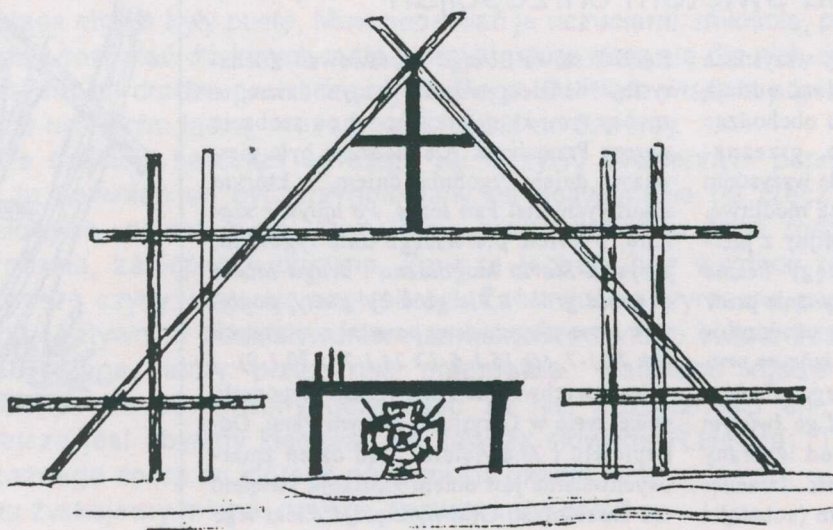
W tym czasie Jezus wszedł na górę, aby się modlić i całą noc spędził na modlitwie do Boga. Z nastaniem dnia przywołał swoich uczniów i wybrał spośród nich dwunastu, których też nazwał apostołami (Łk 6,12-13)

Zazwyczaj myśli się, że dla apostoła najważniejsza jest jego pasterska działalność, jego zadanie wobec wspólnoty albo jego rola w Kościele, zapominając o najważniejszym celu, dla którego został on wezwany przez Jezusa Chrystusa: aby być zawsze razem z Mistrzem. Wielu jest takich, którzy ciężko pracują w Winnicy Pańskiej, ale nie znają Właściciela Winnicy.

ks. pfm Krzysztof Wojnarowski

OBOZOWE KAPLICZKI

Wybierając miejsce na Kapliczkę pamiętajmy: powinno być to miejsce odpowiednie, godne, łatwo dostępne, widoczne a zarazem spokojne i ciche.

Od kilku lat w niektórych środowiskach buduje się dodatkową kapliczkę na podoboziu, gdzie gromadzą się harcerze na modlitwach porannych i wieczornych.

Przy Kapliczce można pomyśleć o miejscu na PISMO ŚW.

Pamiętaj !!!

STÓŁ do celebracji Mszy św. musi być stabilny z prostym blatem, by podczas Eucharystii, kielich się nie przewrócił.
Stół powinien być nakryty białym obrusem.
NIE ZAPOMNIJ O ŚWIECACH !!!

Niedziela świętem chrześcijan

Wyznawcy wszystkich religii świata oddają cześć Bogu obchodząc dni święte, przeznaczone przede wszystkim na publiczną modlitwę. Poemat biblijny z pierwszej Księgi Pisma

Świętego tak przedstawia ustanowienie przez Boga dnia świętego: *A gdy Bóg ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego. Pobłogosławił Bóg ów dzień i uczynił go świętym (Rdz 2, 2-3).* W tym dniu naród wybrany poświęcił Boga i oddawał mu cześć. Izraelici nazywali dzień święty szabatem (sobota) i powstrzymywali się od pracy, aby więcej czasu poświęcić Bogu. W Przymierzu zawartym pomiędzy Bogiem a człowiekiem, Bóg wyraźnie poucza i nakazuje święcić siódmy dzień tygodnia. Jest to znana formuła z Dekalogu. *Pamiętaj o dniu szabat, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem ku czci Pana, Boga twego. Pobłogosławił Pan dzień szabat i uznał go za święty (Wj 20, 8-11; Pwt 5, 12-15).* Obowiązek przestrzegania szabat był absolutny, był znakiem uczczenia przymierza pomiędzy Bogiem a człowiekiem (Wj 31, 16) i dlatego był dniem szczególnej służby Bożej poprzez składanie ofiar z pokarmów i płynów (Lb 28, 9). Jednak w Ewangelii Jezus nadał dniowi świętemu nowe znaczenie *To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabat (Mk 2, 27).* Pan Jezus mówił też, że święto nie może stanowić przeszkody do czynienia dobra (Mk 3, 4).

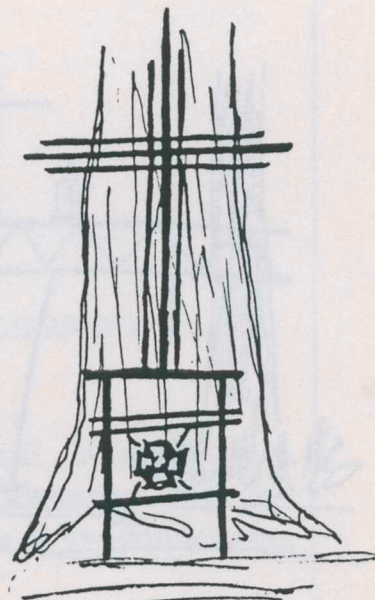
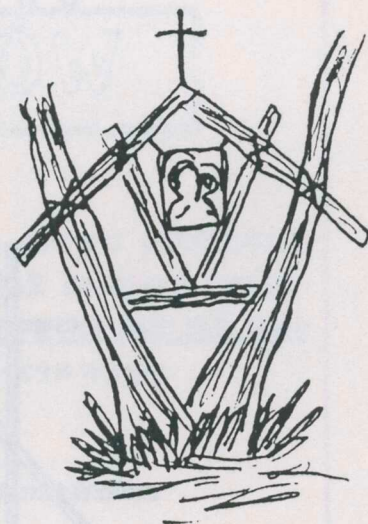
Lud Boży Nowego Przymierza, chrześcijanie, a więc i my, także zachowuje przykazanie o święceniu jednego dnia w tygodniu. Jest nim niedziela, dzień, w którym Pan Jezus zmartwychwstał. Niedziela jest wspomnieniem misterium paschalnego, Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. O tym, jak pierwsi chrześcijanie świętowali niedzielę dowiadujemy się z Dziejów Apostolskich. *W pierwszym dniu po szabacie, kiedy zebraliśmy się na łamaniu chleba, Paweł, który nazajutrz zamierzał odjechać, przemawiał do nich i przedłużył mowę aż do północy. Wiele lamp paliło się w górnej sali, gdzie byliśmy zebrani. ..., potem Paweł wszedł na górę, łamał chleb, który spożywali wspólnie (Dz 20, 7-8, 11).* Pierwsi chrześcijanie trwali w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach (Dz 2, 42), a więc

śluchali słowa Bożego i sprawowali Eucharystię. Niedzielę nazwano ósmym dniem, to znaczy tym, który przychodzi po szabacie starego Przymierza. Ale niedzielą była pierwszym dniem tygodnia, dniem, w którym zmartwychwstał Pan Jezus. *Po upływie szabat, o świcie pierwszego dnia tygodnia, przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzeć grób. ...Ale grób był pusty, ponieważ Jezus ukrzyżowany powstał z martwych (Mt 28, 1-7, Mk 16, 1-6, Łk 24, 1-7, J 20, 1-9).*

Zmartwychwstanie Pana Jezusa rozpoczęło nowe życie w Chrystusie naszym Panu, Odkupicielu i Zbawicielu. Stąd dzień zmartwychwstania jest dniem Pańskim, świętem dla chrześcijan. Głównym przeżyciem tego dnia jest uczestnictwo we Mszy św. W niedzielę Kościół lokalny, parafia, rozproszona w ciągu tygodnia, zbiera się razem wokół wspólnego stołu (ołtarza), odnawia swoją wewnętrzną więź miłości i jedności i staje się widocznym znakiem zjednoczenia wszystkich ludzi w Bogu. We Mszy św. która jest naszą Paschą, Bóg zbliża się do swego ludu, przemawia do niego w słowie i wzbogaca go swym życiem w Eucharystii, a Lud Boży zjednoczony z Chrystusem przez chrzest i Komunii oddaje Bogu najdoskonalszą część.

Spotkanie chrześcijan podczas Mszy świętej jest spotkaniem wspólnotowym tych, którzy modlą się z Chrystusem i przez Chrystusa. Ale w niedzielę chrześcijanie nie tylko wielbią Boga, lecz winni również okazywać miłość bliźniemu, zwłaszcza w rodzinie i wśród swoich bliskich. W każdej chrześcijańskiej rodzinie niedziela jest dniem szczególnym wśród wszystkich dni tygodnia. Jesteśmy wtedy wśród swoich, jesteśmy razem, zasiadamy przy wspólnym stole. W tym dniu więcej czasu przeznaczamy na modlitwę i rozmyślanie o Bogu. Dzięki temu człowiek zbliża się do Boga, następuje jego rozwój duchowy; co doskonalą dojrzałość każdego chrześcijanina - a przez to człowiek staje się szczęśliwszy. Niedziela przeznaczona jest także na odpoczynek tak potrzebny człowiekowi na nabranie sił na nowy tydzień, na spotkania wśród znajomych, na wyjazdy.

Z niedzieli, pierwszego i najstarszego dnia świętego chrześcijan zrodziły się: jakby z ziarna, inne uroczystości i święta całego roku kościelnego (liturgicznego). Są to Dni Święte związane z przypomnieniem wydarzeń z życia Chrystusa i odgrywają bardzo ważną rolę w procesie zbawiania Ludu Bożego, Ludu Chrystusowego.

Adam

Harcerz i harcerka są pożyteczni, niosą pomoc innym

Czynienie dobra jest niejako powołaniem każdego harcerza, jego przeznaczeniem, rolą, w której wypełnianiu stara się być jak najbardziej kompetentny. Harcerz nie może pozwolić na to, aby umykające chwile były puste. Musi napełniać je uczuciami: miłością, przyjaźnią i braterstwem. Powinien stale rozpalać dla innych małe płomyki, które stają się dla nich opoką i nadzieją. Dla nas zaś są światłem na drodze prowadzącej do Boga. Bowiemy właśnie poprzez drugiego człowieka, relacje, które nas z nim łączą, możemy zbliżyć się do Stwórcy.

Mimo, że działania harcerza wyrażają się w życiu codziennym poprzez drobne, prozaiczne czynności, to powinien on być przygotowany na poświęcenie na rzecz innych wszystkiego co najwartościowsze, nawet życia. Oczywiście pierszeństwo w tego rodzaju służbie mają nasi najbliżsi, rodzina, zastęp czy drużyna. Zawsze jednak, bez względu na to jak powszechne i wielkie są nasze czyny, stają się one miłości. Zaś miłośćta wyrażana poprzez nie chroni nas nie tylko przed negatywnym oddziaływaniem zmaterializowanego świata zewnętrznego, ale również jest śladem Boga, który przez nas przemawia. Naturalne nasze działania muszą być bezinteresowne, nie powinniśmy oczekiwać za nie wdzięczności ani, tym bardziej, zapłaty. Najskusniejsze jest abyśmy kierowali się zawsze słowami R. Hereta: "Trzeba być gotowym do pełnienia każdego dobra do którego nadarza się okazja (...). Dzięki temu zyskujemy miano małego zbawcy ludzkości."

Poświęcenie, do którego jesteśmy zobligowani nakazuje porzucić egoistyczne myśli o własnej wygodzie, korzyści czy nawet bezpieczeństwie. Kiedy mamy możliwość pomóc innym na pierwszy plan wysuwa się pytanie o to co lepsze dla nich. Jest to powinność, którą wykonujemy nie tylko z obowiązku, ale i z głębokiego przekonania o wadze zadania, która spoczywa na naszych barkach. Postępowanie takie nie jest łatwe, gdyż niejako naturalnym impulsem kierującym czynami jednostki jest dążenie do zapewnienia sobie szczęścia. A jednak dzięki tej służbie dane nam jest odczuwać ogromną radość dawania. Możemy każdego dnia, krok za krokiem, poprzez najdrobniejsze gesty i słowa stawać się przyjaciółmi tych, którzy są obok. Możemy "wzbudzać światło szczęścia na twarzach otaczających nas ludzi."

dh. Kasia Maduch

NOWA SPRAWNOŚĆ - propozycja z Kluczborka

I K O N A - 95

Jest to sprawność związana z służbą harcerską podczas Nawiedzenia Kopii Cudownego Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej w Diecezji Opolskiej.

-biała nitka
-tło granatowe

Wymagania

1. Posiada podstawową wiedzę dot. historii Obrazu Jasnogórskiego
2. Potrafi zaśpiewać Apel Jasnogórski
3. Zna słowa "Bogurodzicy"
4. Brał aktywny udział w służbie w czasie perygrynacji Obrazu Jasnogórskiego, tj. warta przy obrazie, służby w szpalerze lub warta przy obrazie+ udział w tzw. Pastrece Maryjnej, lub służba w szpalerze+ udział w Pastrece Maryjnej.
5. W czasie odwiedzin obrazu w kościele pomodlił się w dowolnej intencji.
6. W dowolny sposób przyczynił się do przygotowania oprawy i mszy św. harcerskiej

AKTUALNOSCI III

- OPOLE -dn.24.4.1995 z okazji święta patronalnego-św.Jerzy- w Kościele pw.św.Sebastiana odbyła się Msza św. celebrowana przez ks.Zygmunta Nabzdyka i ks.Adama Leszczyńskiego.
Również środowiska:kluczborskie,bytomskie,raciborskie,spotkały się na Eucharystiach sprawowanych przez swoich opiekunów.
- WARSZAWA -dn.17.5.1995 odbyło się w siedzibie Episkopatu Polski spotkanie DDHiH z Krajowym DHiH oraz z ks.bpem.H.Tomasikiem.
- GÓRA św.ANNY -dn.19-21 odbyła się Pielgrzymka Młodzieżowa diecezji opolskiej i gliwickiej.
- SKOCZÓW
ŻYWIEC -dn.19-22.5.br.BIAŁA SŁUŻBA podczas pobytu Ojca Świętego w POLSCE.
- OPOLE -dn.26.5.br. w Kościele pw.św.Sebastiana odbyło się liturgiczne spotkanie harcerek i harcerzy,któremu przewodniczył ks.Adam Leszczyński i ks.kapelan WP Zbigniew Dmytruk.
- OPOLE -6.6.br. Rada Środowiska.
- KLUCZBORK dn.14.6.br. Dzień Skupienia.
- OPOLE dn.16.6.br. EUCHARYSTIA dla harcerek i harcerzy w Kościele pw.św.Sebastiana. Kominek Instruktorski oraz Kapituła HR-a.
- OPOLE dn.22.6.br. w Katedrze Opolskiej o godz.18³⁰ celebrowana będzie Msza św. przez ks.bpa A.Nossola z okazji przybycia ŚWIATŁA POKOJU i POJEDNANIA z ALTENBERGU.

Tegoroczne spotkanie MŁODZIEŻY z EUROPY-TAIZE 96 odbędzie się we WROCŁAWIU.
Zachęcam do uczestnictwa i służby/ podczas tego modlitewnego spotkania.
INFORMACJE u ks.Adama Leszczyńskiego.

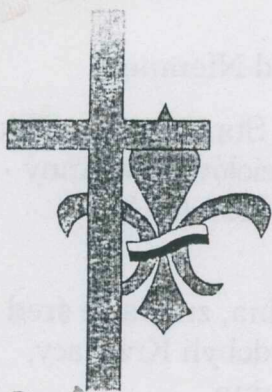
Duszpasterstwo H i Hy ZHR w osobie ks.Zbigniewa Formeli(naczelnny kapelan ZHR), ustaliło regulamin zdobywania kolejnej sprawności pt."PIELGRZYM JASNOGÓRSKI"
Jest to sprawność związana z Harcerską Pielgrzymką na Jasną Górę.
(regulamin zostanie podany jeszcze przed obozami)

DO ZOBACZENIA NA SZLAKU III

DO ZOBACZENIA NA SZLAKU III

PASIDUCH

Biuletyn Duszpasterstwa Harcerek i Harcerzy
Opole — Kluczbork • czerwiec '95

DODATEK NADZWYCZAJNY

Wilno

pielgrzymka instruktorek i instruktorów ZHR
Okręgu Górnośląskiego na Litwę i Białoruś
w dniach 28 sierpień — 2 wrzesień 1995 r.

L
I
T
W
A

B
I
A
Ł
O
R
U
Ś

Zawitaj Głowo kornie schylona,
nad rąk człowieczych burzliwym tanem.
Chwycją się, łamią nasze ramiona,
pod niebem groźnym, niebem splekanym.
Zawitaj Głowo w słońca koronie,
spuść promień oczu w dusze do głębi.
Niechaj zebrzące łaski Twej dłonie
wzbiją się w niebo stadem gołębi.
A Ty je przyjmij, każdego gońca,
Gdy się do nieba skrzydłem dobiła,
pokorna Głowo w koronie słońca
Ave Maria.

T. Kopalewski

W programie: Druskienniki, Wilno, Troki, Jaszuny, Soleczniki,
Bieniakonie, Lida, Nowogródek, Świteź, Grodno.

Odpłatność: ± 60 zł (600 tys. starych zł)

Zaliczka: 10 zł (100 tys. starych zł)

Własny prowiant, śpiwór, karimat. Noclegi w namiotach lub szkołach.

Zapisy: w Bytomiu — hm. Waldemar Świerczek
w Opolu — ks. phm. Adam Leszczyński
w Kluczborku — ks. phm. Krzysztof Wojnarowski

Podać dane: imię i nazwisko, data urodzenia, adres, nr paszportu
(paszport ważny minimum do grudnia '95)

archiwum
harcerskie.pl

- Druskienniki** — ulubione przez Józefa Piłsudskiego uzdrowisko nad Niemnem
- Wilno** — Ostra Brama, cmentarz na Rossie, katedra pw. św. Stanisława z relikwiami św. Kazimierza, patrona Litwy. Miasto 43 kościołów: św. Anny - barokowy zbudowany z czerwonej cegły o 33 różnych kształtach, św. Piotra i Pawła na Antokolu, św. Ducha
- Troki** — jedna z najpiękniejszych miejscowości w pobliżu Wilna, znana ze średniowiecznego zamku obronnego, którego nigdy nie zdobyli Krzyżacy, domy Tatarów sprowadzonych przez księcia Giedymina.
- Jaszuny** — dworek Jana Śniadeckiego w którym bywali Mickiewicz, Słowacki, zakochany w Ludwice Śniadeckiej oraz filomaci.
- Soleczniki** — w których Adam Mickiewicz po raz pierwszy zobaczył obrzęd „Dziadów”.
- Bieniakonie** — wieś należąca niegdyś do Puttkamerów, gdzie na przykościelnym cmentarzu znajduje się grób Maryli Wereszczakówny
- Lida** —
- Nowogródek** — w dawnym dworku Mickiewiczów znajduje się muzeum Adama Mickiewicza.
- Świteź** — miejsce związane z Mickiewiczem
- Grodno** — położone w malowniczej okolicy rzeki Niemen, miejsca związane z Elizą Orzeszkową i bohaterami jej książek.

Historia kaplicy w Ostrej Bramie wiąże się z budową murów obronnych Wilna. Pierwotnie nad Ostrą Bramą, nazwaną tak od części miasta, wisiały dwa obrazy. Pierwszy, po jej zewnętrznej stronie, przedstawiał Chrystusa z kulą ziemską w ręku, drugi, na wewnętrznej ścianie — Matkę Miłosierdzia. Obydwa obrazy stanowiły całość. Matka Miłosierdzia powierzała mieszkańcom Wilna Swojemu Synowi Zbawicielowi Świata. Tajemniczy obraz namalowanego temperą na ośmiu dębowych deskach, tworzących płytę o wymiarach 2 m wys. i 1,63 m szer., pomimo wielu badań nie wyjaśniono do dziś. Gdy obraz zawieszono na murze Bramy około roku 1626, nie było jeszcze kaplicy, tylko wnęka w murze. Dopiero karmelici, którzy zbudowali obok Ostrej Bramy najpierw drewniany, a później murowany kościół pw. św. Teresy, rotoczyli opiekę nad Ostrobramskim Obrazem. W 1671 r. wybudowali drewnianą kaplicę, która odnowiona w 1829 r. w swym kształcie przetrwała do dziś. W 1849 r. pojawiło się szczególne wotum — wielki, srebrny księżyc, stanowiący symboliczne uzupełnienie całości obrazu.

Cmentarz na Rossie Do starego cmentarza przylega od przodu cmentarz wojskowy, miejsce spoczynku 147 legionistów. W centralnej części, pod czarną płytą z wołyńskiego granitu spoczywa matka i serce syna - Józefa Piłsudskiego. Płyta granitowa jest wyszczerbiona w kilku miejscach. To pamiątka po wkraczającej Armii Czerwonej. W nocy z 18 na 19 września 1939 r. roztrzała ona ostatnią wartę - trzech szeregowi. P. Stacirowicz, W. Sawicki, W. Salwiński polegli, ponieważ nie opuścili posterunku. Są pochowani na cmentarzu wojskowym obok legionistów.

Stary cmentarz na Rossie kryje szczątki wielu wybitnych Polaków Władysława Syrokomli, Joachima Lelewela, Franciszka Szmuglewicza, ojca i ojczyma Juliusza Słowackiego i wielu innych.

Tam także jest pochowana Maryna Grzesiakowa, żona założyciela „Czarnej Trzynastki” Krakowskiej i Wileńskiej — hm. Józefa Grzesiaka.